

Број: 07-00-01333/2016-03

Датум: 06.11.2017.године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Синдикат полиције „Слога“, Београд, Дурмиторска 11-15, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 02/5 број: 24/16-4 од 05.04.2016. године, на основу члана 35. ст. 1. тачка 5. и члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл.гласник РС“ бр. 97/08, 104/09-др.закон, 68/12 - одлука УС и 107/12), као и члана 23. и члана 24. став 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Сл.гласник РС“, број 30/10), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије 02/5 број: 24/16-4 од 05.04.2016. године.

II Налаже се Министарству унутрашњих послова Републике Србије да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, Синдикату полиције „Слога“, Београд, Дурмиторска 11-15, достави копију Извештаја Комисије за анализу решења за премештање на радна места послови анализе ризика, упућеног Кабинету министра, сходно тачки 5. решења 01 број 13652/15 од 18.12.2015. године, с тим што ће пре достављања заштитити податке о личности као што су: адреса становања, лични матични број грађана и сл. садржане у наведеном документу и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења из става II Министарство унутрашњих послова Републике Србије ће обавестити Повереника у року од седам дана.

Образложење

Решењем првостепеног органа, Министарства унутрашњих послова Републике Србије, 02/5 број: 24/16-4 од 05.04.2016. године, одбијен је захтев Синдиката полиције „Слога“, Београд, за приступ информацијама од јавног значаја од 19.01.2016. године, у делу којим је тражио копију Извештаја комисије, упућеног Кабинету Министра од стране Комисије за анализу решења за премештај на радна места у вези са пословима анализе ризика, сходно тачки 5. решења 01 број 13652/15 од 18.12.2015. године.

Против наведеног решења Синдикат полиције „Слога“, Београд, је 11.04.2016. године изјавио жалбу Поверенику, у којој је навео: да се тражене информације односе на полицијске службенике који су јавне личности док су на раду па да исте не задиру у њихову приватност; да се полицијски службеници финансирају од средстава пореских обвезника па јавност има оправдан интерес да буде информисана о томе на који се начин троше средства; да је тражилац правно

лице које заступа интересе запослених који су претрпели штету од послодавца; да је изменом систематизације радних места у МУП-у око 1500 запослених премештено на вештачки створена радна места „анализа ризика“ која су требало да послуже као прелазно решење до укидања радних места и отпуштања запослених у складу са одлуком Владе о рационализацији радних места; да нису постојали никакви критеријуми за премештање запослених на радна места „анализа ризика“; да је МУП након 15 дана поново променио систематизацију и укинуо сва радна места „анализа ризика“ како би службенике прогласио за нераспоређене; да је велики број запослених поднео жалбе на решења о премештају Жалбеној комисији Владе РС, које још нису решене; да је министар Небојша Стефановић актом број 13652/15 од 18.12.2015. године формирао Комисију за анализу решења о премештају која има задатак, сходно тачки 5, да преконтролише све жалбе на решења о премештају; да формирана Комисија није поступила по налогу министра да све предмете анализира, а што се види из образложења ожалбеног решења у ком се наводи да је прегледано само 700 од укупно 1500 жалби; да је у одговору МУП-а 02/5 број: 24/16-4 од 05.04.2016. године наведено да орган власти не поседује предмет на име Драган Жебељан који је Комисија обрађивала, из чега произилази да Комисија није обрадила сва решења, а да је завршила рад и сачинила извештај, те да основано сумња да је наведена Комисија МУП-а поверени посао урадила несавесно. У прилогу је доставио копије: захтева од 19.01.2016. године, ожалбеног решења и дописа Министарства, Секретаријата, Одељења за информације од јавног значаја и заштиту података о личности 02/5 број: 24/16 од 05.04.2016. године.

Поступајући по жалби Повереник је дана 20.04.2016. године доставио жалбу првостепеном органу на изјашњење.

У одговору на жалбу од 22.04.2016. године, првостепени орган је остао при наводима из образложења ожалбеног решења. Такође је навео: да, иако полицијски службеници обављају послове у органу јавне власти, то не значи да сви подаци који се односе на полицијске службенике треба да буду доступни јавности, а у конкретном случају се ради о правима полицијских службеника из радног односа који су везани за њих као личности и њихово право да бирају на који ће начин реаговати након добијања решења; да је чланом 83. Закона о раду прописано да лични подаци који се односе на запосленог не могу бити доступни трећем лицу осим у случајевима и под условима утврђеним законом; да полицијски службеници чија се имена налазе у извештају Комисије имају могућност да сами одреде начин на који ће поступити након добијања решења о премештају, те да није познато да ли су полицијски службеници чији су подаци наведени у извештају дали писмену сагласност да се њихови подаци достављају, да ли су исти чланови Синдиката полиције Слога, као ни да ли желе да Синдикат буде упознат са њиховим обраћањима и упућеним молбама; да не постоји законски основ нити сагласност службеника чија су имена наведена у извештају да њихова права и интересе заступа баш Синдикат полиције Слога; да је орган власти према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја информацију коју учини доступном једном тражиоцу дужан да учини доступном и сваком следећем тражиоцу, као и да се према неколико стотина полицијских службеника врши притисак од стране тражиоца у вези њиховог поступања након добијања решења у вези са пословима анализе ризика.

По разматрању жалбе и осталих списа предмета донета је одлука као у диспозитиву овог решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац, дана 19.01.2016. године, поднео првостепеном органу захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је, између осталог, тражио достављање копије Извештаја комисије, упућеног Кабинету Министара од стране Комисије за анализу решења за премештај на радна места у вези са пословима анализе ризика, сходно тачки 5. решења 01 број 13652/15 од 18.12.2015. године.

Поступајући по захтеву жалиоца у наведеном делу, првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио позивајући се на одредбе члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 8. тачка 1. Закона о заштити података о личности. У образложењу је навео да је: решењем министра 01 број 13652/15 од 18.12.2015. године формирана Комисије за анализу решења за премештаје на радна места анализе ризика; да је након заседања и разматрања молби и жалби које су достављене наведеној Комисији и жалби упућених Жалбеној комисији Владе, Комисија сачинила извештај, коначан списак запослених разврстан по одређеним категоријама; да наведени извештај садржи имена око 700 запослених, који су, након добијања решења о распоређивању, упутили приговор, молбу или жалбу наведеној Комисији и Жалбеној комисији Владе; да запослени нису дали сагласност да се њихови подаци и подаци о њиховом поступању након добијања решења доставе јавности; да би давање информација представљало повреду права на приватност из разлога што у конкретном случају не постоји ни један од услова предвиђених чланом 14. Закона за одступање, односно достављање докумената тражиоцу, као и да право на приватност претеже над интересом тражиоца да му се тражени подаци учине доступним.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја је прописано да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. истог Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон познаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 14. истог Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима: ако је лице на то пристало (тачка 1); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о носиоцу државне и политичке функције и ако је информација важна с обзиром на функцију коју то лице врши (тачка 2); ако се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације (тачка 3).

Имајући у виду садржину захтева жалиоца од 19.01.2016. године, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је позивајући се на одредбу члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ожалбеним решењем одбио

захтев жалиоца. Ово из разлога што се тражене информације односе на распоређивање полицијских службеника у Министарству унутрашњих послова као органу власти, па је у погледу истих испуњен услов из члана 14. тачка 2. Закона да се исте учине доступним јавности. Ово посебно имајући у виду да се ради о распоређивању великог броја полицијских службеника услед чега је уложено више стотина жалби и приговора, што побуђује сумњу у правилност истог па постоји појачан интерес јавности да се тражене информације учине доступним, који претеже над интересом заштите права на приватност лица на која се те информације односе у смислу члана 8. став 1. Закона. Имајући у виду наведено, у конкретном случају, није потребно прибавити сагласност полицијских службеника на које се тражене информације односе да би се исте учиниле доступним јавности. Ово из разлога што у случају када је испуњен један од услова из члана 14. Закона за изузетак од права на приватност није потребно испуњење и других услова прописаних истим чланом да би се омогућио приступ траженим информацијама, с обзиром да наведени услови нису прописани кумулативно.

Стога, Повереник налази да жалилац има право да му се, у смислу чл. 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја тражене информације учине доступним, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, јер би њихова доступност представљала прекомерну обраду података о личности, супротно члану 8. Закона о заштити података о личности, а на штету права на приватност.

Навод првостепеног органа да није познато да ли су полицијски службеници на које се тражене информације односе чланови Синдиката полиције Слога, ни да ли желе да Синдикат буде упознат са њиховим обраћањима и упућеним молбама, није могао утицати на другачију одлуку у овој управној ствари, јер се у конкретном случају ради о праву на слободан приступ информацијама од јавног значаја које право, у смислу чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја припада сваком под једнаким условима, па и жалиоцу у овој управној ствари, без обзира да ли су полицијски службеници на које се тражене информације односе његови чланови и да ли их он иначе заступа.

Неоснован је навод да у смислу члана 83. Закона о раду лични подаци који се односе на запосленог не могу бити доступни трећем лицу осим у случајевима и под условима утврђеним законом. Ово из разлога што се основаност захтева за приступ информацијама од јавног значаја мора ценити са аспекта Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као *lex specialis*-а у материји доступности информацијама у односу на све остале законе, па и Закон о раду, а у конкретном случају су испуњени услови прописани овим Законом за омогућавање приступа траженим информацијама.

На основу изложеног, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 23. и 24. став 1. и 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“ бр. 30/2010) који с примењује на основу одредбе члана 213. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016), одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења, наставши да је жалба

у основана, односно да нема сметњи да се тражене информације жалиоцу учине доступним на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије је у обавези да о извршењу решења у ставу II диспозитива обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ЗАМЕНИЦА ПОВЕРЕНИКА

Станојла Мандић

Решење доставити:

1. Министарству унутрашњих послова Републике Србије, Београд, Булевар Михајла Пупина 2,
2. Синдикату полиције „Слога“, Београд, Дурмиторска 11-15,
3. Писарници